

Prædiken

Påskedag, den 4. april, kl. 9.30 i Vestenskov kirke og kl. 11.00 i Dannemare kirke begge med nadver

236 Påskeblomst, hvad vil du her

234 Som forårssolen morgenrød

218 Krist stod op af døde – synges udenfor på kirkegården

Prædikant: Henrik Gade Jensen

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Markus: Da sabbatten var forbi, købte Maria Magdalene og Maria, Jakobs mor, og Salome vellugtende salver for at gå ud og salve ham. Meget tidligt om morgenen den første dag i ugen kommer de til graven, da solen var stået op. Og de sagde til hinanden: »Hvem skal vi få til at vælte stenen fra indgangen til graven?« Men da de så derhen, opdagede de, at stenen var væltet fra. For den var meget stor. Og da de kom ind i graven, så de en ung mand i hvide klæder sidde i den højre side, og de blev forfærdede. Men han sagde til dem: »Vær ikke forfærdede! I søger efter Jesus fra Nazaret, den korsfæstede. Han er opstået, han er ikke her. Se, dér er stedet, hvor de lagde ham! Men gå hen og sig til hans disciple og til Peter, at han går i forvejen for jer til Galilæa. Dér skal I se ham, som han har sagt jer det.« Og de gik ud og flygtede fra graven, for de var rystede og ude af sig selv. Og de sagde ikke noget til nogen, for de var bange. [Markusevangeliet 16,1-8](#)

Jesus døde på korset Langfredag og opstod fra døden påskesøndag.

Tilsammen er det det vigtigste i vores kristendom.
Død og opstandelse.

Jesus blev korsfæstet på korset, men opstod igen fra døden.

X

Siden da er korset blevet et symbol i kristendommen. Et tydeligt og klart symbol på sit religiøse tilhørsforhold. Katolikker slås ofte kors for sig. Vi protestanter mere karrige.

Og det lidt mærkeligt, at korset blev symbolet på en verdensreligion.

Det var oprindeligt et tortur- og lidelses-instrument, sat ned i jorden, et langt stykke tømmer med en mindre planke på tværs.

Den romerske senator og forfatter Cicero væmmedes over korset, fordi han forbandt det med grusomhed.

Kunne nogen i dag forestille sig en elektrisk stol eller guillotine blive et religiøst symbol på noget positivt?

Vi forfærdes vel alle lidt, når vi kører forbi Sølvbjerghøj mellem Tillitze og Vestenskov med tanken om, at der blev mennesker henrettet i gamle dage, ja, end ikke så gamle dage.

Men korset er for os kristne symbol på livet, fordi døden på korset blev en overvindelse af døden.

Og var der aldrig kommet en påskedag med opstandelsen, var korset sikkert for os og enhver i dag kun erindringen om at grusomt henrettelsesinstrument.

Korset blev vores symbol.

Og tænk så også på, hvad der IKKE er kristne symboler.

Solen og cirklen er i mange religioner et meget anvendt symbol. Solen er den livgivende kraft, der opretholder jorden, så naturligt nok har mange religioner tilbedt solen på forskellig måde.

Det gjorde vore forfædre også, tænk på solvognen, der symboliserer solen, der trækkes over himlen hver dag og nat.

Jeg har faktisk en lille kopi af Solvognen i min vindueskarm, som vi engang købte i Odsherred, et flot og dekorativt symbol, men rigtig hedensk.

Ligesom solen som symbol optræder cirklen også tit som et næsten universelt religiøst symbol. Jeg siger 'næsten' hyppigt, for i kristendommen er den ligesom solen fraværende.

Vi dyrker ikke sol og cirkler.

Korset er i sin symbolik også det modsatte af cirkler og sole, negationen af det evige kredsløb. Korset rejser sig op ad jorden, både i rædsel som symbol på døden, men også som det afgørende brud med tiden og brud med døden.

Korset kan også opfattes som livets træ, og her viser det sig også som en udvikling og en vækst, og ikke som et kredsløb.

x

Korset som kristendommens vigtige symbol bryder cirklen, går på tværs af det cirkulære.

For cirklen og det cirkulære symboliserer gentagelse, vendt tilbage til det samme, ingen udvikling, ja, polemisk sagt giver det næsten associationer til et hamsterhjul, hvor livet går i ring i en evindelig trummerum.

Og vi dyrker heller ikke solen, som en upersonlig og livgivende kraft, men vi tilbeder Vorherre, Gud Fader, som skabte himlen og jorden og lyset med.

x

Korset er vores vigtige symbol.

Og det skyldes opstandelsen, som skete påskedag.

Dog ikke lige i begyndelse. I de første årtier og århundreder var det mere fisken og lammet, som symboliserede de kristne.

Men Jesus blev korsfæstet på et kors, døde og blev lagt i graven, i gravhulen, og var så opstanden, da kvinderne kom til graven denne morgen.

x

Jesus fik ikke fik en søn og gjorde ikke Josef til farfar, han videreførte ikke slægten, tømrervirksomheden i Nazareth blev aldrig til "Josef & sønner", han giftede sig ikke og fik ikke børn og hyggede sig med familien. Han døde og genopstod.

Det er det nye.

Det er at bryde cirklen.

Det er at plante korset med sin modsigelse i stedet for den evige genkomst og altings vendt tilbage til naturen.

Men korset betyder også dilemmaer og problemer, for det indeholder også korsveje, hvor vi i livet stilles over for valg og afkræves en personlig beslutning. Går du den ene eller den anden vej? Vi kan ikke krybe udenom.

Jesus afæsker os altid et svar. Vi kan ikke vente på naboens beslutning, eller gemme os i hoben. Det er korset også udtryk for. Det nagler os. Og vi kan ikke løbe vores vej.

x

”I søger efter Jesus fra Nazaret, den korsfæstede. Han er opstået, han er ikke her.”

Sådan siger englen til kvinderne. Jesus døde på korset, men er nu opstanden.

Der har været meget debat om ”kødets opstandelse”. Genopstod Jesus med kød og blod? Og når vi i trosbekendelsen erklærer, at vi tror på ”kødets opstandelse og det evige liv”, skal det så forstås helt bogstaveligt?

Svaret er, at kødets opstandelse betyder, at vi som mennesker er bundet til kød.

Det er kødet, der gør os individuelle, singulære, unikke. Kødets bliver til på et bestemt tid og sted og hvert kød er særligt, ligesom hvert fingeraftryk, hvert hår, hver rynke, hvert øje med iris, hvert DNA er specifikt for personen.

Kødets gør os til den enkelte, vi er.

Ånden, derimod, er upersonlig.

Var vi kun ånd, eller var det kun ånden som genopstod, ville vi ikke være unikke og særlige.

Vi tror også på ånden, helligånden, og den er fælles, forenende, kollektiv, integrativ, og vi har alle som Guds skabninger del i helligånden.

x

Derfor er det så vigtigt, at Jesus genopstod påskesøndag, og genopstod som menneske, med kød og blod, (selvom vi også i morgen skal høre at disciplene ikke kunne kende ham).

Ligesom vi også hver søndag bekender os til kødets opstandelse, som er vores, menneskets pant på, at vi er særlige hver for sig.

x

Skærtorsdags aften, da Jesus vidste han skulle herfra, indstiftede han nadveren, sammen med dåben det vigtigste i vores kirke og gudstjeneste, det som knytter os direkte til Jesus, fordi vi indtager hans legeme og blod.

Dengang sagde Jesus, at vi med brødet og blodet indgik en ny pagt.

Det siger præsten, hver gang der er nadver i en dansk folkekirke:

”Denne kalk er den nye pagt i mit blod, som udgydes for jer til syndernes forladelse”.

Den nye pagt!

x

Den gamle pagt er israelitternes forbindelse med Moses’ og Abrahams Gud. Det er pagten mellem Gud og det jødiske folk, den gamle pagt, pagtens ark.

Jesus etablerer en ny forbindelse mellem os og Gud, på en ny måde.

Opstandelsen påskemorgen er symbolet eller beviset på denne nye pagt.

Graven er tom. Jesus er opstanden. Verden går ikke i ring, men nyt er brudt ud, korset er rejst og livet har fået en ny mening.

AMEN - Glædelig påske

KIRKEBØN

Jesus Kristus, du brød alle naturlove denne dag og stod op af graven, trodsede døden, og viste os livets vej.

Nu beder vi, vær med os i vores liv, hvor vi også skal møde døden, men inden da leve med hinanden i kærlighed og fællesskab, ja det beder vi om og hjælp til.

Så vort liv ikke forvitrer og køler til, men hele tiden fyldes af nærvær og hengivenhed – det beder vi om.

Vær med de syge og gamle i blandt os, for hvem livet er svært, og måske utaknemmeligt.

Vær med de der rammes af corona-pandemien, enten som isolerede og kulrede af ensomhed, som smittede og frygtsomme for fremtiden, eller som syge i angst for død og langtidsfølger.

Vi beder dig, lad det ske, lad det komme, at vi igen kan leve med hinanden uden tanke på smitte og sygdom.

Jesus Kristus, du viste os i dit liv, at du kunne helbrede syge og sørge over vores sjæle, vi ved at der ikke findes en skæbne, men at vores liv er åbent og uforudsigeligt og at du kan udrette mirakler og underværker.

Vi beder derfor også om, at du må være med alle syge og sorgfulde, nær og fjern, så også de, der sidder i dødens skygge må møde din omsorg og nærvær.

Hver med os alle, hver og én, hvor vi står og lever, og hver kæmper vores liv og kamp, ængstelige for fremtiden.

Giv os mod og energi til at se lyst på fremtiden, du har givet os korset som også peger fremad og opad, det tager vi til os som symbol på at vi lever i tiden med dens uigenkaldelighed.

Vi beder for alle de mennesker i vort samfund, som har opgaver at udrette, fra dronning Margrethe og det kongelige hus og til regering, folketing og kommuner, myndigheder.

Vær med alle som har ansvar og pligt, så der træffes de bedste beslutninger.

AMEN